

ÎNCHEIERE

16 august 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Compania Internaţională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acţiuni, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internaţională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acţiuni împotriva lui Huţu Serghei privind încasarea sumei în ordine de regres cu titlu de despăgubiri de asigurare pentru daunele cauzate şi a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curţii de Apel Bălţi din 24 ianuarie 2017 prin care s-a admis apelul declarat de Compania Internaţională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acţiuni, s-a casat integral hotărârea Judecătoria Făleşti din 05 octombrie 2016 şi s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parţial cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internaţională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acţiuni,

c o n s t a t ă :

La 06 septembrie 2016, CIA „ASITO” SA a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Huţu Serghei cu privire la încasarea sumei de 2361 lei în ordine de regres.

În motivarea acţiunii reclamantul a invocat că, la data de 08 iulie 2014, CIA „ASITO” SA şi Huţu Serghei, au încheiat contractul de asigurare RCAI, fiind emisă poliţa de asigurare a răspunderii civile auto nr. RCAI-000934674 din 08 iulie 2014.

La 03 martie 2015, pe str. Decebal,126, mun. Bălţi s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilului Audi 80, cu n/î E364AT condus de Huţu Serghei şi automobilul Toyota Yaris, cu n/î RSAQ 050 condus de Igor Jeltîşev, proprietar - Irina Lihareva

Notează că conform procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 0294501 din 03 martie 2015, vinovat în producerea accidentului rutier a fost recunoscut Huţu Serghei.

Concretizează reclamantul că, conform contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de automobile, CIA „ASITO” SA a achitat păgubitei Irina Lihareva despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate în sumă de 2000 lei, confirmate prin dosarul de daune nr. 150509R1 din 09 martie 2015, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1615 din 24 septembrie 2015.

De asemenea, indică asupra faptului că deoarece automobilul de model Audi 80, cu n/î E364AT la momentul accidentului era supus reviziei tehnice în

Transnistria, CIA „ASITO” SA evidențiază că este nevalabilă și nu poate fi admisibilă.

Menționează că la 01 decembrie 2015, pârâtul a recepționat reclamația cu solicitarea de achitare a datoriei în sumă de 2000 lei în termen de 7 zile de la recepționării reclamației, însă solicitarea nu a îndeplinit-o.

Solicită reclamantul încasarea și a dobânzii de întârziere în sumă de 361 lei, calculată pentru perioada de 09 decembrie 2015 – 02 septembrie 2016.

Astfel, reclamantul solicită să fie încasată suma despăgubirilor de 2000 lei, dobânda de întârziere de 361 lei precum și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Fălești din 05 octombrie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de CIA „ASITO” SA împotriva lui Huțu Serghei cu privire la încasarea sumei de 2000 lei, în ordine de regres, cu titlu de despăgubiri de asigurare pentru daunele cauzate și a sumei de 361 lei, dobânda de întârziere și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei. (f.d.37,50-51).

Considerând ilegală hotărârea primei instanțe, la 10 decembrie 2016 CIA „ASITO” SA a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea. (f.d.48).

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, s-a admis apelul declarat de CIA „ASITO” SA, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Fălești din 05 octombrie 2016, și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de CIA „ASITO” SA împotriva lui Huțu Serghei privind încasarea sumei în ordine de regres cu titlu de despăgubiri de asigurare pentru daunele cauzate și a dobânzii de întârziere.

S-a încasat de la Huțu Serghei în beneficiului CIA „ASITO” SA suma de 2000 lei cu titlu de despăgubiri de asigurare pentru daunele cauzate.

S-a încasat de la Huțu Serghei în beneficiul CIA „ASITO” SA suma de 401 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest pretențiile privind încasarea dobânzii de întârziere, s-au respins.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, CIA „ASITO” SA a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțial a decizia Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2017, ca fiind neîntemeiată în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a acțiunii. De asemenea solicită încasarea din contul lui Huțu Serghei a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de CIA „ASITO” SA la depunerea cererii de recurs.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 24 ianuarie 2017 a fost recepționată de către recurent la 01 martie 2017 (f.d. 88). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 02 mai 2017 (f.d. 96) în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 23 mai 2017, în adresa intimatului Huțu Serghei a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către CIA „ASITO” SA cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către CIA „ASITO” SA și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de, CIA „ASITO” SA urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CIA „ASITO” SA, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CIA „ASITO” SA, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea